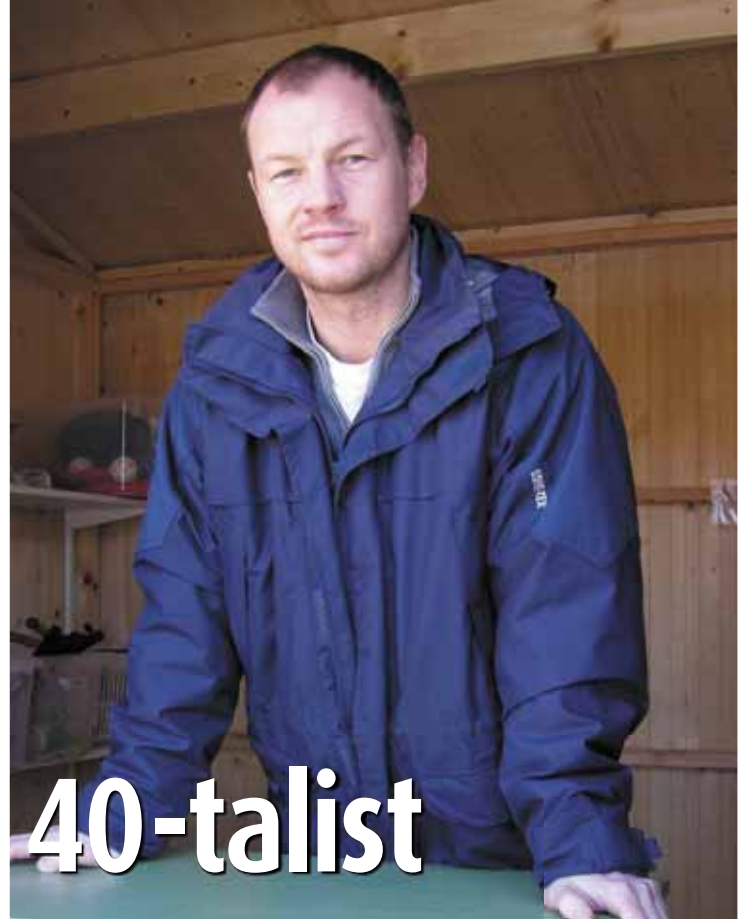

De flesta adopterade är födda i Sverige under perioden 1940–1960. Av de yngre adopterade är de allra flesta födda utomlands och adopterades till Sverige som små barn. Bland dessa är den enskilt största gruppen personer som är födda i Sydkorea på 1960- och 1970-talet.

Det typiska adoptivbarnet – en svenskfödd 40-talist

En fjärdedel av dem som adopterades år 2006 var vuxna personer födda i Sverige.

I SVERIGE FINNS i dag närmare 138 000 personer som är adopterade. Av dessa är drygt 85 000 födda i Sverige och drygt 52 000 är födda utomlands. Många av de utlandsadopterade är födda i Sydkorea, Indien, Colombia eller Finland.

DE ALLRA FLESTA adopterade som är födda före år 1970 är födda i Sverige. Bland de äldre utlands-

födda som är adopterade är relativt många födda i slutet av 1930-talet och i början av 1940-talet. Det beror främst på adoptioner av finska "krigsbarn". Bortsett från dem är det ett fåtal utlandsfödda adopterade som är födda före 1960.

De adopterade som är yngre än 40 år är i stor utsträckning födda utomlands. Bland de adopterade som är födda under 1980-

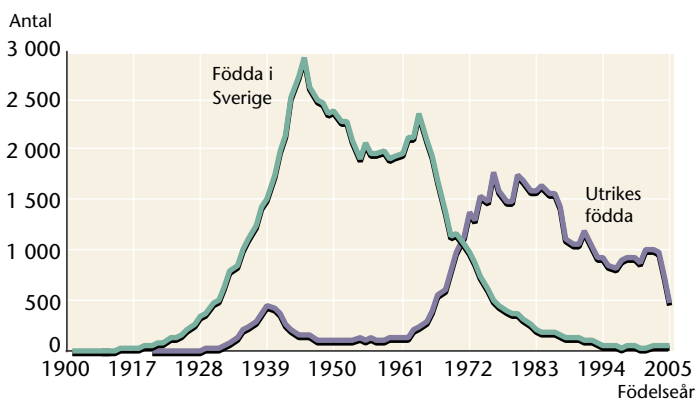
talet är omkring tolv procent födda i Sverige.

Under 1960-talet ökade intresset för adoption av barn från andra länder. Den främsta orsaken var att allt färre svenska barn lämnades för adoption. De svenska barn som i dag behöver ett nytt hem genom adoption är få.

TVÅ AV TRE adopterade har två adoptivföräldrar. Av de 138 000 personer som är adopterade har 91 000 två adoptivföräldrar medan övriga 47 000 endast har en adoptant. Bland de adopterade som är utrikes födda är andelen med två adoptivföräldrar hög, 89 procent.

Yngre adopterade är födda utomlands

Antal adopterade efter födelseår

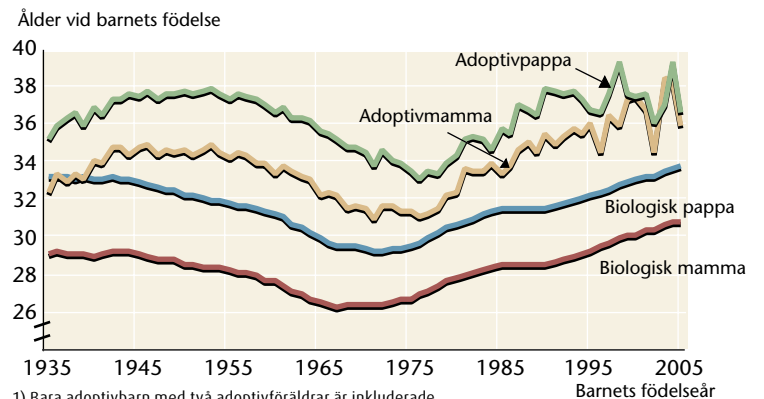

Källa: Befolkningsstatistiken, SCB

Äldre adopterade är ofta födda i Sverige eller Finland.

Adoptivbarn har äldre föräldrar

Föräldrars genomsnittliga ålder vid barnets födelse. Adoptivbarn¹ respektive biologiska barn

1) Bara adoptivbarn med två adoptivföräldrar är inkluderade.

Källa: Flergenerationsregistret, SCB

Adoptivföräldrar är i genomsnitt äldre än biologiska föräldrar. De senaste 30 åren har ålderskillnaden mellan barn och föräldrar ökat för både adoptivbarn och biologiska barn.

Olika födelseländer i olika åldrar

De 10 vanligaste födelseländerna för adopterade i befolkningen 2006

Födelse-land	Ålder 2006				Totalt
	0-14 år	15-29 år	30-44 år	45 + år	
Sverige	764	3 604	20 741	60 155	85 264
Sydkorea	1 454	3 121	3 962	65	8 602
Indien	904	4 137	1 725	12	6 778
Colombia	1 524	3 270	440	1	5 235
Finland	4	29	548	3 381	3 962
Sri Lanka	86	2 776	503	7	3 372
Kina	2 812	65	10	4	2 891
Chile	15	1 544	612	4	2 175
Thailand	303	620	995	5	1 923
Polen	412	1 072	263	127	1 874

Bland adopterade i åldern 0-14 år är Kina det vanligaste födelselandet följt av Colombia och Syd-korea. Bland dem i åldern 15-29 år är det Indien.

Av dem som är födda i Sverige har ungefär lika många en adoptivförälder som två. Den absoluta merparten av dem som bara har en adoptivförälder är födda i Sverige och är 30 år eller äldre. För 85 procent av dessa är det fadern som är adoptivförälder.

ÅR 2006 ADOPTERADES nästan 1 500 personer. En tredjedel av dessa

var födda i Sverige. Adopterade som är födda i Sverige är ofta vuxna när de adopteras medan utrikes födda oftast adopteras som barn. Omkring 77 procent av de adopterade som var födda i Sverige var 18 år eller äldre vid adoptionen.

Yngst bland de barn som adopterades under 2006 var barn födda i Sydafrika. De var i ge-

Var tredje är född i Sverige

Antal adoptioner samt andel adopterade år 2006 efter födelseland och ålder

Födelse-land	Antal total	Andel <1 år, %	Andel 1 år, %	Andel 2-17 år, %	Andel 18 år eller äldre, %
Sverige	531	8	2	12	77
Kina	354	3	82	15	0
Syd-korea	88	86	9	5	0
Vietnam	65	37	40	23	0
Ryssland	47	0	40	53	6
Colombia	46	76	15	7	2
Thailand	41	2	7	83	7
Indien	37	3	59	38	0
Sydafrika	34	82	18	0	0
Etiopien	30	40	37	23	0
Övriga	187	10	14	51	26
Totalt	1 460	17	29	22	32

Det vanligaste födelselandet bland dem som adopterades 2006 var Sverige. Bland dem var bara var fjärde under 18 år. Bland de utrikes födda var Kina det vanligaste födelselandet följt av Syd-korea, Vietnam och Ryssland. Barn från Sydafrika, Syd-korea och Colombia var oftast yngre än ett år vid adoptionen.

nomsnitt knappt sex månader vid adoptionen. Även barn födda i Syd-korea var mycket små, i genomsnitt sju månader. Barn från övriga födelseländer var i genomsnitt minst ett år gamla när de adopterades.

Mer än hälften av dem som adopteras är flickor. Bland de utrikes födda som adopterades år 2006 var 59 procent flickor. Bland de inrikes födda var 56 procent flickor. Hela 91 procent av dem som var födda i Kina var flickor.

Även bland dem som var födda i Indien var andelen flickor hög, 70 procent. Däremot var andelen flickor låg bland dem som var födda i Syd-korea, 18 procent. ●

Lagen om adoption kom år 1917. En adoption ger barnet samma rättigheter som barn som fötts inom familjen och kan enligt svensk lag inte hävas. Adoption av barn under 12 år ger barnet automatiskt svenskt medborgarskap om någon av adoptivföräldrarna (adoptanterna) är svensk medborgare. Adoptanten måste vara minst 25 år för att få adoptera. När det gäller adoption av styvbarn så tillåter lagen att den som fyllt 18 år kan få adoptera sin makes/makas barn. Om ett par vill adoptera ett gemensamt barn måste paret vara gifta eller registrerade partner. Lagen tillåter även ensamstående att adoptera.

Många länder, däribland Sverige, har anslutit sig till FN:s konvention om barns rättigheter. Sverige har också anslutit sig till 1993 års Haagkonvention om skydd av barn och samarbete vid internationella adoptioner. Enligt de båda konventionerna ska internationell adoption ske med beaktande av barnets bästa. Haagkonventionen är till för att säkerställa att adoptioner går till på ett sätt som är bra för barnet. Den bygger på att ett samarbete sker mellan barnets ursprungsland och barnets mottagarland.

Myndigheterna i barnets ursprungsland skall först utreda om barnet kan få en ny familj i sitt hemland innan det kan bli fråga om en internationell adoption. Om detta inte går ska de utreda om det är till barnets bästa att adopteras i ett annat land. Myndigheterna i mottagarländerna är ansvariga för att de blivande adoptivföräldrarna är väl förberedda och lämpliga att ta emot och adoptera ett barn från ett annat land. I Sverige sker detta genom en obligatorisk föräldrautbildning, hemutredning och socialnämndens beslut om medgivande att få ta emot ett utländskt barn för adoption. Myndigheten för internationella adoptionsfrågor (MIA) ger auktorisation till sammanslutningar i Sverige att hantera internationella adoptioner. En förutsättning för att få auktorisation är bland annat att förmedlingen skall ske med barnets bästa som riktmärke och utan vinstintresse. Ett fåtal barn kommer till Sverige utan förmedling av adoptionsorganisation. För att detta ska vara lagligt krävs MIA:s tillstånd i varje enskilt fall. Det rör sig i regel om adoptanter som har anknytning till barnets ursprungsland.

Källor: Internationella adoptioner. Handbok för socialnämnder, 1997, och Myndigheten för internationella adoptioner (MIA)

FAKTA

Författare

Lena Bernhardt,
tfn: 019-17 65 27
e-post:
lena.bernhardt@
scb.se

Annika Klintefelt,
tfn 019-17 61 15
e-post:
annika.klintefelt@
scb.se

Båda arbetar med befolkningsstatistik vid SCB.

Källa

Befolkningsstatistiken, SCB